

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
ev. č. 19. 04. 2010 1193
ČAK
JUDr. Zdeněk Doležal, advokát

1Cmo 44/2009 - 155

KRAJSKÝ SOUD V BRNĚ
PÓDATELNA
DOŠLO osobně - poštou v ..... hod.
14. 04. 2010
.....krát .....příloh
.....kojky

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Zavrtálka a soudců JUDr. Jaroslava Hikla a JUDr. Lenky Severové v právní věci žalobce **TDS Brno – SMS, s.r.o.**, se sídlem Brno, Mariánské nám. 617/1, PSČ 617 00, IČ 26962969, zastoupeného JUDr. Eliškou Chobolovou, advokátkou, se sídlem Brno, Cihlářská 19, PSČ 602 00, proti žalovaným **1) Technickému dozorčímu spolku Brno**, se sídlem Brno, U Vlečky 5, PSČ 617 00, IČ 44991444, **2) Ing. Jiřímu Nossovi**, nar. 27.9.1942, bytem Řícmanice, Havlíčkova 150, PSČ 664 01 a **3) Ing. Pavlu Šmerdovi**, nar. 21.6.1941, bytem Brno, Záhřebská 2491/21, PSČ 616 00, všech zastoupených JUDr. Zdeňkem Doležalem, advokátem, se sídlem Brno, Musorgského 1, PSČ 623 00, o ochranu dobré pověsti právnické osoby a o zaplacení zadostiučinění ve výši 100.000,- Kč, k odvolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9.2.2009, č.j. 25Cm 187/2006-97,

t a k t o:

I. Rozsudek krajského soudu **se potvrzuje.**

II. Žalobce je povinen zaplatit každému ze žalovaných na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 17.300,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Zdeňka Doležala.

O d ů v o d n ě n í:

Rozsudkem krajského soudu bylo rozhodnuto tak, že žaloba, aby všem žalovaným byla uložena povinnost zdržet se šíření informací o tom, že žalobce neoprávněně podniká v oboru zkušební činnosti svářečů a neoprávněně užívá svoji obchodní firmu, a že Ing. Dr. Vladimír Kudělka neoprávněně převedl kompetence z TDS Brno – Sekce materiálů a svařování, IČ 64439356 na TDS Brno – SMS, s.r.o., IČ 26962969 a aby jim bylo dále uloženo omluvit se jednak žalobci a jednak dalším 160 subjektům ve výroku rozsudku uvedeným za to, že o žalobci rozšiřovali nepravdivé informace, že a) TDS Brno – SMS, s.r.o. neoprávněně užívá svoji obchodní firmu (název), b) že neoprávněně podniká v oboru zkušební činnosti svářečů, c) že Dr. Ing. Vladimír Kudělka neoprávněně převedl kompetence TDS Brno – Sekce materiálů a svařování, IČ 64439356 na TDS Brno – SMS, s.r.o., IČ 26962969, d) že TDS Brno – SMS, s.r.o. podniká v rozporu s obchodním zákoníkem a e), že došlo k neoprávněnému nakládání s certifikátem České svářečské společnosti ANB č. ANB/ZO 1/04 a aby bylo uloženo všem třem žalovaným zaplatit žalobci společně a nerozdílně částku 100.000,- Kč, se zamítá. Žalobci bylo uloženo zaplatit žalovaným společně a nerozdílně na náhradě nákladů řízení částku 38.280,- Kč.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce včas odvolání, jímž se domáhal jeho změny tak, aby žalobě bylo zcela vyhověno. Odvolání odůvodnil tím, že krajský soud dospěl k nesprávnému závěru, že požadavek na uložení povinnosti zdržet se šíření výše uvedených informací není možno považovat za oprávněný proto, že šíření těchto informací bylo ukončeno posledním dopisem ze dne 30.6.2005, aniž bylo v řízení prokázáno, že existuje reálná možnost, že v tomto jednání žalovaný bude pokračovat a od této doby uplynula do doby vyhlášení rozsudku delší doba a přitom pro soud je rozhodující stav v době vyhlášení rozsudku. V této souvislosti namítal, že důkazní břemeno v tomto směru leželo na žalovaných a že ti tedy by měli prokázat, že jiné hanobící dopisy nerozesílali, přičemž tvrdil, že ještě 17.8.2005 se žalovaní obrátili na prezidenta Hospodářské komory, kde uváděli předmětné informace. Namítal rovněž, že krajský soud dospěl k nesprávnému právnímu názoru pokud dovodil, že žalovaní 2) a 3) nejsou ve věci pasivně legitimováni, když předmětné dopisy sepsali v době, kdy k tomu nebyli pověřeni kolektivním statutárním orgánem – Technickou správní radou žalovaného 1). Nesprávně také dospěl k závěru, že není možno poskytnout soudní ochranu žalobci pokud jde o omluvu s tím, že to bylo právě a výlučně chování žalobce, které vyvolalo reakci žalovaných v podobě sepsání čtyř vytýkacích dopisů, které jsou předmětem řízení a toto jednání žalobce je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku dle § 265 obchodního zákoníku, když dle názoru krajského soudu bylo především nemravné jednání ze strany žalobce v podobě sepsání smlouvy o převodu ze dne 16.4.2005. V této souvislosti také vycházel krajský soud ze zcela nesprávného názoru, že společnost s dobrou pověstí nevzniká, nýbrž ji musí dlouhodobě budovat a snažit se svým korektním působením

ve zvolené oblasti činnosti vytvořit takovou dobrou pověst. Další část odvolání je pak věnována argumentaci ve prospěch závěru, že žalobce oprávněně užívá svoji obchodní firmu, oprávněně podniká v oboru zkušební činnosti svářečů, nepodniká v rozporu s obchodním zákoníkem a neoprávněně nenakládá s certifikátem České svářečské společnosti a že převedení kompetencí Dr. Ing. Vladimírem Kudělkou nebylo neoprávněné. Dle názoru žalobce také v této věci nešlo o kritiku.

Žalovaní navrhli potvrzení rozsudku krajského soudu jako věcně správného.

Vrchní soud přezkoumal rozsudek krajského soudu, jakož i řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné. Krajský soud učinil správná skutková zjištění, která vrchní soud přejímá a na která pro stručnost odkazuje. Z nich také dovodil správné právní závěry ve vztahu k části žaloby, která se týká zdržení se šíření informací, pasivní legitimaci žalovaných 2) a 3) a dále pak správně posoudil i tu část žaloby, kterou bylo požadována náhrada nemajetkové újmy v částce 100.000,- Kč. Ve zbytku je však rozhodnutí krajského soudu, i když právní posouzení není zcela příléhavé, ve výroku věcně správné.

Jak vyplývá ze žaloby, spatřuje žalobce neoprávněný zásah do své dobré pověsti obsahem dopisů ze dne 7.6.2005, 14.6.2005, 26.6.2005 a 30.6.2005, které byly adresovány subjektům uvedeným ve výroku rozsudku, a to proto, že obsahovaly informace o tom, že žalobce neoprávněně užívá svoji obchodní firmu, neoprávněně podniká v oboru zkušební činnosti svářečů, podniká v rozporu s obchodním zákoníkem, neoprávněně nakládá s certifikátem České svářečské společnosti a že Dr. Ing. Vladimír Kudělka neoprávněně převedl kompetence TDS Brno – Sekce materiálů a svařování, IČ 64439356 na TDS Brno – SMS, s.r.o., IČ 26962969.

Podle ustanovení § 19b občanského zákoníku 1) Právnícké osoby mají svůj název, který musí být určen při jejich zřízení. (2) Při neoprávněném použití názvu právnické osoby je možné se domáhat u soudu, aby se neoprávněný uživatel zdržel jeho užívání a odstranil závadný stav; je možné se též domáhat přiměřeného zadostiučinění, které může být požadováno i v penězích. (3) Odstavec 2 platí přiměřeně i pro neoprávněný zásah do dobré pověsti právnické osoby.

Dopisy byly naspány na úředním papíře žalovaného 1) a podepsány žalovanými 2) a 3) jako předsedou a místopředsedou Technické správní rady žalovaného 1).

Krajský soud především správně dovodil, že žalovaní 2) a 3) nejsou ve věci pasivně legitimováni.

Podle ustanovení § 420 odst. 2 o.z. škoda je způsobena právnickou osobou, nebo fyzickou osobou, když byla způsobena při jejich činnosti těmi, které k této činnosti použili. Tyto osoby samy za škodu takto způsobenou podle tohoto zákona neodpovídají; jejich odpovědnost podle pracovněprávních předpisů není tím dotčena.

Podle ustanovení § 853 o.z. občanskoprávní vztahy, pokud nejsou zvláště upraveny ani tímto, ani jiným zákonem, se řídí ustanoveními tohoto zákona, která upravují vztahy obsahem i účelem jim nejbližší.

Z dopisů vyplývá, že žalovaní 2) a 3) byli použiti k činnosti žalovaného 1), ke které nepochybně patří také podávání informací obchodním partnerům včetně kritiky a nejde tedy o vybočení (exces) z této činnosti. Dopisy napsali jako předseda a místopředseda statutárního orgánu žalovaného 1), kterým je Technická správní rada, která také na svém mimořádném zasedání dne 21.6.2005, jak vyplývá ze zápisu č. 3/2005, schválila předmětný postup žalovaného 2) a 3). Je zcela nerozhodné, že tomu tak bylo po odeslání prvních dvou z těchto čtyř dopisů. Již z tohoto důvodu musel být rozsudek krajského soudu ve vztahu k žalovanému 2) a 3) jako věcně správný potvrzen.

Krajský soud také dospěl k správnému závěru, že není možno vyhovět žalobě na uložení povinnosti žalovaným zdržet se šíření informací. Jestliže nebylo prokázáno, že po dobu téměř 4 let žalovaný 1) nešířil žádnou z výše uvedených informací, pak tu není žádný důvod domnívat se, že by tak někdy mohl učinit do budoucna a žaloba v tomto směru je tedy nedůvodná. Žalobce sám v odvolání tvrdí pouze další dopis ze 17.8.2005 adresovaný prezidentovi Hospodářské komory, který však zcela zapadá do období, kdy k výše uvedeným zásahům došlo, když poslední z dopisů, který je předmětem tohoto řízení je z data 30.6.2005. Není správný názor žalobce, který v této souvislosti vyslovil, že by měl žalovaný 1) prokazovat, že od léta 2005 již k dalšímu šíření těchto informací nedošlo, neboť z logiky věci vyplývá, že nelze prokazovat něco, co se nestalo. Ostatně požadavku na povinnost držet se šíření informací o tom, že Ing. Dr. Vladimír Kudělka neoprávněně převedl kompetence, není žalobce ani aktivně legitimován, když tato informace se netýká jeho, ale fyzické osoby Ing. Dr. Vladimíra Kudělky.

Pokud jde o omluvu, pak to samé platí i o té části omluvy, za informaci, že Dr. Ing. Vladimír Kudělka neoprávněně převedl kompetence, když v tomto směru není ze stejného důvodu žalobce aktivně legitimován. Pokud jde o další zásahy spočívající ve sdělení, že žalobce neoprávněně užívá svoji obchodní firmu, neoprávněně podniká v oboru zkušební činnosti svářečů, podniká v rozporu s obchodním zákoníkem a neoprávněně nakládá s certifikátem České svářečské společnosti, pak je nutno v této souvislosti především uvést, že v této části představují dopisy hodnotící úsudek – kritiku. Předmětné dopisy jednak obsahovaly tvrzení o chování Ing. Dr. Vladimíra Kudělky, popřípadě žalobce o tom, že Ing. Dr. Vladimír Kudělka jako statutární orgán organizační jednotky žalovaného 1) založil obchodní společnost – žalobce, která byla zapsána do obchodního rejstříku 4.4.2005, jímž je jediným společníkem a jednatelem a na tuto společnost pak byly převedeny bez souhlasu žalovaného 1) – jeho statutárního orgánu, Technické správní rady veškeré „kompetence, práva a povinnosti a odpovědnosti z činnosti“ výše uvedené organizační složky žalovaného 1) – TDS Brno – Sekce materiálů a svařování včetně certifikátu České svářečské společnosti ANB, která se původně

týkala právě této organizační složky žalovaného 1), aniž by k tomu byl dán souhlas statutárního orgánu žalovaného 1), jak to předpokládá jeho Statut, dle kterého je žalovaný 1) oprávněn zřizovat organizační jednotky s vlastní právní subjektivitou a je oprávněn rozhodovat o zrušení organizační jednotky, popřípadě o změnách týkající se činnosti organizační jednotky, což ostatně sporné mezi účastníky nebylo a žalobce tato tvrzení předmětem žaloby jako neoprávněný zásah do své pověsti ani neučinil. Z těchto skutečností pak teprve žalovaný 1) činí hodnotící úsudky o neoprávněném užívání obchodní firmy, o neoprávněném podnikání a o podnikání v rozporu s obchodním zákoníkem a neoprávněném nakládání s certifikátem. V této části tedy nejde o nepravdivá tvrzení, jak se žalobce nesprávně domnívá, ale právě o kritiku žalobce.

Žalobce tedy vlastně využil subjektivního práva stanoveného zákonem, konkrétně ústavou zaručeného práva na kritiku. Jde o zákonnou licenci, v důsledku které pak nemůže jít o neoprávněný zásah do dobré pověsti, ledaže by šlo o kritiku, která není oprávněná, právem přípustná. Právem přípustná (oprávněná) kritika předpokládá, že při ní nejsou překročeny meze věcné a konkrétní kritiky a dále, že je přiměřená (odpovídající) co do obsahu i formy, nevykračující z mezí nutných k dosažení sledovaného a zároveň společensky uznávaného cíle. Výše uvedené dopisy je právě nutno za takovouto přiměřenou – oprávněnou – právem přípustnou kritiku považovat. Jde především o věcnou kritiku, neboť vychází z pravdivých výchozích podkladů výše uvedených, z nichž zároveň dovozuje logicky odpovídající úsudky – závěry. Hodnotící úsudky nejsou pravdivé či nepravdivé, ale správné nebo nesprávné ve výše uvedeném smyslu. V podstatě jde o to, zda na základě výše uvedených nesporných skutečností byl žalovaný 1) oprávněn sdělovat takovéto hodnotící úsudky, či nikoliv. V této souvislosti má odvolací soud za to, že k takovýmto úsudkům oprávněn byl. Nejde o to, zda takovéto úsudky jsou naprosto správné a z právního hlediska nezpochybitelné - z tohoto pohledu ani odvolací soud věc nezkoumal. Jde o to, zda výše uvedená fakta úvahy – hodnotící úsudky o neoprávněnosti počínání žalobce umožňovala. S ohledem na to, že byl porušen ve výše uvedeném smyslu Statut žalovaného 1), když nebyl vyžádán jeho souhlas ke změnám v jeho organizační jednotce, nemá odvolací soud pochyb o tom, že k takovýmto úvahám žalovaný 1) oprávněn byl. Nejde tedy o neoprávněný zásah do dobré pověsti žalobce a celá žaloba je z tohoto základního důvodu nedůvodná, neboť i co do obsahu, formy a konkrétnosti představují předmětné dopisy kritiku přiměřenou.

Z těchto důvodů byl tedy rozsudek krajského soudu ve smyslu ustanovení § 219 o.s.ř. jako ve výroku věcně správný potvrzen, když vadami netrpí ani v části týkající se nákladů řízení.

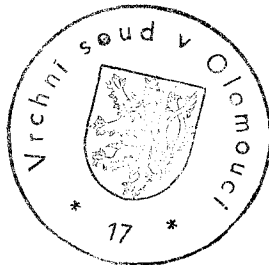
Ve smyslu ustanovení § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. byla úspěšným žalovaným přiznána plná náhrada nákladů odvolacího řízení, která spočívá v nákladech za právní zastoupení. Jde o paušální odměnu, která představuje dle vyhl. č. 484/2000 Sb. ve znění platném od 1.9.2006 jednatelce částku 9.000,- Kč dle § 8 citované vyhlášky pro každého ze žalovaných a dále pak částku 24.300,- Kč

ze žalované částky nemá takové újmy v penězích 100.000,- Kč dle § 3 odst. 1 bodu 4., v souladu s ust. § 17b cit. vyhl., ze které ovšem připadá na každého ze žalovaných částky 8.100,- Kč, takže jde celkem o částku 17.100,- Kč, ke které nutno připočíst třetinu z částky 600,- Kč za 2 režijní paušály po 300,- Kč (za 2 úkony právní služby, tj. vyjádření k odvolání a zastupování u odvolacího jednání). Po připočtení částky 200,- Kč pak činí celkové náklady 17.300,- Kč pro každého ze žalovaných. Náhrady případných jiných odvolacích nákladů se žalovaní výslovně vzdali.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku je možno podat dovolání jen v tom případě pokud dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam (§ 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.). Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Olomouci dne 10. března 2010

Za správnost vyhotovení:
Renáta Chloupková

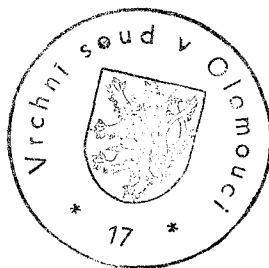
JUDr. Jan Zavrtálek v.r.
předseda senátu

ze žalované částky nemá takové újmy v penězích 100.000,- Kč dle § 3 odst. 1 bodu 4., v souladu s ust. § 17b cit. vyhl., ze které ovšem připadá na každého ze žalovaných částky 8.100,- Kč, takže jde celkem o částku 17.100,- Kč, ke které nutno připočíst třetinu z částky 600,- Kč za 2 režijní paušály po 300,- Kč (za 2 úkony právní služby, tj. vyjádření k odvolání a zastupování u odvolacího jednání). Po připočtení částky 200,- Kč pak činí celkové náklady 17.300,- Kč pro každého ze žalovaných. Náhrady případných jiných odvolacích nákladů se žalovaní výslovně vzdali.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku je možno podat dovolání jen v tom případě pokud dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam (§ 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.). Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Olomouci dne 10. března 2010

Za správnost vyhotovení:
Renáta Chloupková

JUDr. Jan Zavrtálek v.r.
předseda senátu